

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
		Tárgy	348.
Szerző: <i>Bernáth László</i>		Hely	
Cím:		Idő	"1959"
Tizenkét kiválasztott		Személy	
Forrás: <i>Felelevenítik az Eötvös-kollégium hagyományait</i>		Helyszám	
<i>Esti Hírlap</i>	<i>1959. I. 28.</i>	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
(Hely)	(Idő)		

A kollégium könyvtárában még este nyolc után is világos van. A vizsgaidőszak közepén az egyetemistáknak minden perc drága. A polcokon száz-ezer kötet könyv várja, hogy az Eötvös-kollégium, az Eötvös Loránd Tudományegyetem bölcsészhallgatói kézbe vegyék. Nagy elődök használták a köteteket. Ma élő írók, pedagógusok, tudósok voltak az Eötvös-kollégium diákjai.

Fellegvár

Az intézményt Eötvös Loránd alapította, hogy az a magyar pedagógusképzés tudományos fellegvára legyen. Szigorú felvételi vizsga után csak kitűnő tanulmányi eredménnyel kerülhetnek be a diákok az „Eötvösbe”. S ha sikerült a felvételi, tudták, négy év nagyon komoly tanulás következik. Aki gyengének bizonyult, számíthatott rá, hogy diáktársai maguk teszik ki a szűrét.

A felszabadulás megnyitotta az egyetemi kapukat a munkás-paraszt hallgatók előtt. Tömegesen kerültek fel diákok vidékről Budapestre. Az Eötvös-kollégiumból diákszálló lett. A hallgatók csak aludni jártak haza, az épület csupán szállásuk volt, legfeljebb az Eötvös könyvtárat használták.

Többet, mint a többiek

Most ismét igazi kollégisták kutatnak a polcokon. A diákok otthon 180 hallgatójából pályázat útján kiválasztottak tizenkettőt. Felélesztik a régi Eötvös nemes hagyományait. Ez a tanév a próba esztendeje. A tizenkét diák — második, harmadéves, többségében munkás-paraszt származású hallgatók, kitűnő és jeles tanulmányi eredménnyel — minden korlátos nélkül használhatja a könyvtárat. Külön helyezték el őket az épület egyik szárnyában, hármassával szobánként — a többiek négyesével laknak — mindegyiküknek saját íróasztala van a szobában és a könyvtárban is. Nagy munkafőbbséget vállalt a tizenkét fiú. Az egyetemi tanulmányokon kívül heti nyolc-tíz órával többlet vannak elfoglalva tanrendileg is társaiknál.

A kollégiumi rendszernek éppen az a legfőbb előnye, hogy odahaza a diákok otthonban is kapnak előadásokat, hallgathatnak szemináriumokat. *Gyergyai Albert* professzor — régi diákja majd tanára volt az Eötvösnek — a francia irodalom külön oktatásáért járt ki hetenként két franciaszakos diákjához. *Waldapfel József* professzor magyar szemináriumi kört vezet. A tizen-

két kollégista az egyetemi nyelvtanításon kívül két nyelvet tanul a diákok otthonban. A professzorok a nyelveket tanító fiatal adjunktusok és tanársegédek ingyen vállalták az oktatást, mert külön pénzügyi fedezete még nincs a próbaesztendőnek.

Egyenlő esélyekkel

Miért csinálják mégis? — erről beszélgettünk *dr. Tóth Gábor* igazgatóval.

— A munkás-paraszt hallgatók ma már látszólag azonos képzettséggel, gimnáziumi érettségivel kerülnek az egyetemre. Az értelmiségi vagy polgári szülő gyermeke mégis más szellemi tarisznyával van elerestve hazulról. Meg kell hát teremteni a munkás-paraszt hallgatók számára is azokat a lehetőségeket, amelyeknek birtokában egyenlő tudással indulhatnak az egyetemnek, az életnek, esetleges tudományos pályájuknak. Van még egy okunk: Gondoljuk a tizenkét hallgató példája, szelleme játékonyan hat a többi diákunkra is. Már elindultunk azon az úton, hogy a szalókból ismét közösségi otthon legyen. Szerdánként kollégiumi napokat tartunk, előadásokkal, költői estekkel. A közös munkában is részt vesznek

a diákok. Működik — ha akadozva is — a diákbizottság. A kis kollégiumi rendszer erjesztője lehet annak a folyamatnak, hogy ne csak szállodai szoba, szórakozást, tanulást, fejlődést egybekapcsoló közösség legyen az egész Eötvös-kollégium.

Komolyan, vidáman

Este tíz óra, a könyvtár is bezár. A folyosókon tré-

ningruhás diákok sietnek. A társalgóban sakk-, biliárdcsata. A berendezés otthonos, ragyogó tisztaság, a szemetelőknek itt felúton megáll a keze. Ez a környezet is új már, nem árasztja a rideg szálloda hangulatát. A „tizenkettők” szobáit bezárva találjuk. Az egyikben végre ráakadunk háromra. Az íróasztalon *Bjelinszkij*, *Majakovszkij*, és még egy halom könyv — oroszul. Gazdája *Meszerics István* másodéves orosz — magyar szakos hallgató felhúzott térdekel az ágyon ül. A diezesítésről folyó vitát szakítottuk

meg. A szoba három lakója két, a kollégiumba nem tartozó diákkal tárgyalta ezt a nem éppen bölcsészari problémát. Kiderül, hogy a diezesítés előtt a kislányokról volt szó. Mert igaz, hogy vállalták a több tanulást, de azért egyöntetű a vélemény, hogy időt lehet, sőt kell is szakítani az udvarlásra, a szórakozásra is. Az Egyetemi Színpad előadásaira, moziba, Operába járnak. Ilyenkor este aztán összeülnek egy kis beszélgetésre, vitára. Hol vidáman, hol komolyan folyik a szó, s közben — talán észre sem veszik — formálják egymást, nevelődnek az új Eötvös-kollégisták.

Bernáth László